

Branko Tošović

Jùtro

Jùtrōs su me vřlo rāno přice probúdile.

Sûnce je tēk bílo ězařlo izā brda.

U dalřini se prōstirala vèlikā šùma.

U njoj su rāšli bórovi, jéle, brèze i omòrike.

Na řivadama oko šùme pāsle su ôvce i krāve.

Na trávi je ě dalje lèžāla ròsa.

U òbližnjēm pàrku přice su cvrkùtale.

Grād se pòstepeno búdio.

Ŭlice su pòstajale svè bùčnijē.

U dvòriřtu su se pojāvila dvā psā.

Oni su se vèselo ěgrali, pòvremeno lājūcí.

Iza dvòriřta su dòpirali zvûci trāmvājā.

Đáci su se sprémali za òdlazak ù školu.

Nèkě òd njih ěmali su nā sebi džèmpere.

Trgòvine su pòčēle s rādom.

Pòštāri su raznòsili písma.

Jùtro je svè vřše prèlazilo ù dān.

Jā se sprêmam zā rād.